

Bilirim Aslında

– Bîdil Enver · 31 Temmuz 2013

BİLİRİM ASLINDA
Dinlediğim müzik, okuduğum kitap,
Her kelimedede, her cümlede,
Her tınıda, her vuruşta,
Ruhumu gıdıklar da bilemem.
Gıdıklanmalar heyecana,
Heyecanlar coşkuya,
Coşkularsa bilemediğim,
Bilemeyip de, bilmeye can attığım,
Fırtınalara sürükler de, yine bilemem.

Sonra...

Sonra ufukta kızılıklarını,
Kızılıklarını fark ettiğim düşünceleri,
Görmeye başladığımı zannederken,
Tekrar tekrar kaybolup,
Tekrar tekrar canlanmaya yüz tutan,
Siluetinle karşılaşınca gözlerim,
Bilirim, her yerdesin.

Hıh...

Her yerde mi?

Hayır.

Hayır.

Sadece gönlümün esiri olmuş aklımın,
Bana oynadığı bir oyundur bilirim.
Ama, öyle güzel bir oyun ki...
Anlatamam.

Sensizlik, öyle derin yara.

Sensizlik, yıkılan duvarlar gibi.

Sensizlik, umutların bitişi.

Sensizlik, kelimelerin sonu.

Sensizlik, sigaramın külü.

Biterim bilmeden de,

Son fırtı beklerim.

Son fırtı...

Dahası?

Dahası, benim bitişim.

Ne acı...
Çırpılmayacağım bile,
Katran kokusu üzerine son basış,
İntikam alırcasına,
Kin kusarcasına Bas.
Bas.
Daha bas.
Ezilsin bedenim ellerinde.
Say, geçmişin acılarına.
Say, söyleyemediğim,
Seni seviyorumlara.

Durulur mu?
Asırlar gibi geçen,
Bir küçük sevgiden mahrum kalmış,
Sevdanın coşkun kasırgasında,
Deli dalgaların köpüren öfkeleri.

Çılgın dalgalar vurur kıyıya da,
Midye kırığı kumlar içine,
Gömmek ister gibi,
İçinden atar gibi.

Bilirim...
Aslında o yüce sevginin,
Çağrışları, haykırışları,
Kulaklarımda çınlamada,
Gözümde tütmede.
Seni seviyoruların,
Sevgi dolu bakışların.

Bilirim aslında,
Her kelime, seni anlatır.

Bilirim aslında,
Her tını, senin fısıltıların.

Bilirim aslında,
Özlerim seni. Özlerim seni. Özlerim seni.

Bîdil Enver